

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX

№ 9 (2425)

ЧЕТВЕР, 19 СІЧНЯ 1978 року

Газета виходить з 1939 року.
Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

НА ПРАВИЙ ФЛАНГ ЗМАГАННЯ!

Сьогодні, юний друже, на робочому календарі закінчується третій трудовий тиждень нового року. Особливого року — третього року п'ятирічки, року комсомольських з'їздів, 60-річчя Ленінського комсомолу. Тисячі твоїх ровесників почали його по-ударному, намітивши на старті високі рубежі та взявши високі темпи. Надпланову продукцію випустили комсомольсько-молодіжні колективи Кіровоградського заводу радіовиробів, перші тонни зекономленого металу записали на свій рахунок члени комсомольсько-молодіжної бригади Л. Артеменка із заводу «Червона зірка», молоді механізатори області за починком знайшли по-господарському готують техніку до весни, дбають про високу врожайність кожного гектара.

Для тебе ти, молодий трударю, констатуєш: за верстаком, у полі, у бригаді, на фермі хочеться зробити сьогодні більше, ніж учора, краще, ніж напередодні. Це патріотичне почуття піднімає в тобі і твоїх друзях по змаганню Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про розгортання соціалістичного змагання за виконання і перевиконання плану 1978 року і посилення боротьби за підвищення ефективності виробництва і якості роботи». Адже цей важливий документ кличе радянських людей ще ширше розгорнути соціалістичне змагання, бути активними в пошоді за ефективність і якість нашої роботи. Вчитайся уважно в кожен рядок Листа. Це програма дій для тебе і твоїх суперників по змаганню, для комітетів комсомолу, для всіх комсомольських активістів. Відповіді ділом — конкретним, гідним звання молодого будівника комунізму, — завдання кожного молодого трудівника.

Саме так відповідають на Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ комсомольці і молодь Кіровоградщини. На мітингах, присвячених обговоренню цього документа, молоді трудівники беруть підвищені зобов'язання, зустрічі планів на 1978 рік. Комсомольсько-молодіжні бригади Світловодського заводу чистих металів дали слово річний план виконати до річниці прийняття нової Конституції СРСР, а піврічний — до дня відкриття XVIII з'їзду ВЛКСМ. «Якості роботи — комсомольську гарантію!» — оголосили на мітингу комсомольці Долинського цукрового заводу і взяли шефство над якістю ремонту і модернізацією підприємства на час підготовки до нового сезону цукроваріння.

Найважливіший обов'язок комітетів комсомолу — очолити соціалістичне змагання. Всюди, де працює молодь, необхідно повести широке роз'яснення доповідень і завдань, які ставить Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ. Потрібно допомогти кожному молодому трудівникові знайти резерви для подолання високих рубежів. А для цього — підвищувати виховну роль змагання, наставляти, давати дорогу передовому досвідові, добиватися, щоб комсомольці йшли в авангарді боротьби за комуністичне ставлення до праці.

Такі завдання ставить Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ.

Делегати XVIII з'їзду ВЛКСМ

Леонід АРТЕМЕНКО очолює комсомольсько-молодіжну бригаду різальників металу заводського пресового цеху Кіровоградського заводу «Червона зірка». Зобов'язавшись напередодні Нового року план 3,9 року виконати до 7 жовтня — річниці нової Конституції СРСР, а п'ятирічне завдання — до 60-річчя Ленінського комсомолу, його бригада успішно почала третій рік десятиріччя п'ятирічки.

Ударною працею відповідають члени бригади на Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ. На трудовому календарі бригади — серпень 1978 року.

Леонід Артеменка на XX обласній комсомольській конференції обрали делегатом XVIII з'їзду ВЛКСМ.

Фото В. КОВАКА.

ВЕЛИКЕ ДОСЯГНЕННЯ РАДЯНСЬКОЇ КОСМОНАВТИКИ

16 січня 1978 року після виконання запланованих досліджень і експериментів на борту орбітального науково-дослідного комплексу «Салют-6» — «Союз-26» — «Союз-27» космонавти товариші Джанібеков Володимир Олександрович і Макаров Олег Григорович, як і було передбачено програмою польоту, повернулися на Землю. Роботу на орбітальній станції «Салют-6» продовжують космонавти товариші Романенко Юрій Вікторович і Грецько Георгій Михайлович.

Спускний апарат космічного корабля «Союз-26» здійснив м'яку посадку в заданому районі території Радянського Союзу за 310 кілометрів на захід від міста Ціличограда.

Самопочуття космонавтів після приземлення добре.

У спусковому апараті корабля «Союз-26» доставлено на Землю матеріали з результатами досліджень і експериментів, виконаних під час польоту орбітальної станції «Салют-6» протягом більш як трьох місяців.

Унікальний космічний експеримент успішно завершений.

Вперше в історії космонавтики протягом п'яти днів на станції

«Салют-6» одночасно працювали екіпажі двох космічних кораблів «Союз-26» і «Союз-27». Чотири космонавти виконали цілий ряд важливих науково-технічних та медико-біологічних досліджень і експериментів, у тому числі радянсько-французький біологічний експеримент «Цитос». Успішно проведено опрацювання методів керування рухом складного орбітального комплексу, який включає пілотовану наукову станцію другого покоління і два космічних кораблі.

Політ радянського пілотованого науково-дослідного комплексу «Салют-6» — «Союз-26» — «Союз-27» — надзвичайно важливий крок на шляху створення постійно діючих пілотованих орбітальних станцій із змінюваними екіпажами.

Нове велике досягнення радянської космонавтики — яскраве свідчення успішного втілення в життя рішень XXV з'їзду КПРС про подальше розширення досліджень по застосуванню космічної техніки в інтересах науки і для потреб народного господарства.

(ТАРС).

СТАНЬ В РЯДИ УЧАСНИКІВ
ВСЕНАРОДНОЇ БОРОТЬБИ
ЗА ПІДВИЩЕННЯ
ЕФЕКТИВНОСТІ ВИРОБНИЦТВА
І ЯКОСТІ РОБОТИ!

ЛИВАРНИКИ:

У нашому цеху відбувся мітинг колективу ливарників у зв'язку з Листом ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про розгортання соціалістичного змагання за підвищення ефективності і якості роботи. Висловлюючи думку молоді, бригадир нашого комсомольсько-молодіжного колективу Валерій Олещенко зазначив, що бригада зробить 1978 рік роком ударної праці. Ми маємо намір шляхом мобілізації внутрішніх резервів, скорочення внутрішніх простоя, поліпшення якості продукції підвищити продуктивність праці на 8 процентів проти досягнутої торік. Зобов'язалися завдяки точному дотриманню технологічного процесу, підвищенню своєї кваліфікації в школі передового досвіду знизити випуск недоброякісної продукції на 6 процентів.

Нас у бригаді дванадцятьох. Степан Засєдко, Михайло Зуєв, Валерій Олещенко та інші всім серцем сприйняли заклик партії до радянських трудівників. Дали слово до першої річниці нової Конституції СРСР виконати 3,5 річної норми, виготовити понад завдання не менше 40 тисяч форм на деталі посівних машин.

О. ДАЩЕНКО.

бригадир комсомольсько-молодіжної бригади формувальників ливарного цеху сірого чавуну заводу «Червона зірка».

ЗВ'ЯЗКІВЦІ:

У відповідь на Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ комсомольці районного вузла зв'язку, які піднімають свій ідейно-політичний рівень у гуртку «Політика КПРС — марксизм-ленінізм у дії», дали слово активно боротися за підвищення ефективності виробництва. Члени ВЛКСМ Ольга Пінковська, Галина Бондар, Леонід Прокопенко, Микола Матвієнко та інші зобов'язалися зекономити електроенергію, радіовиробів та інших матеріалів на суму п'ятсот карбованців.

П. СИНІЦЯ,
пропагандист.

м. Ульяновка.

ШВЕЙНИКИ:

Всім серцем сприйняла молодь Кіровоградського виробничого швейного об'єднання Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ. На мітингах, що відбулися в цехах головного підприємства, мова йшла про конкретні пропозиції, спрямовані на дотримання виконання планових завдань року. Комсомолка Олена Єсипака вирішила із завданням шести місяців справитися до дня відкриття XVIII з'їзду Ленінського комсомолу. Про це вона сказала на мітингу в цеху № 2 і закликала всіх комсомольців і молодь підтримати її ініціативу.

Олена Єсипака вже працює в рахунок березня цього року, щоденний виробіток у неї становить 123—125 процентів норми, всю продукцію вона здає з першого пред'явлення. На таких рішеннях — інших.

В. ТКАЧЕНКО.

секретар комітету комсомолу Кіровоградського виробничого швейного об'єднання.

ПЛАВИЛЬНИКИ:

Понад 1200 трудівників нашого міста і району вже виступили на мітингах і зборах, присвячених обговоренню Листа ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про розгортання соціалістичного змагання в 1978 році. Перші їхні слова — про те, що у відповідь на заклик партії та уряду вони беруть підвищені соціалістичні зобов'язання.

— Наша бригада, — сказав на мітингу трупко-сорт комсомольсько-молодіжної бригади плавильників цеху № 8 заводу чистих металів Василь Ратушний, — до 7 жовтня — річниці нової Конституції СРСР зобов'язується виконати річний план. Особисто я з піврічним планом справлюся до відкриття XVIII з'їзду ВЛКСМ.

С. ТИШКО,

плавильник заводу чистих металів.
м. Світловодськ.

ВИПУСК № 4

Згадаймо, товаришу!

ЕКЗАМЕН ГРОМАДЯНСЬКОЇ

БЕЗЗЕМЕЛЬНА сім'я ли окупантів і гетьманців Коршенків жила в страшенних злиднях. Го- му разом з жителями Новогеоргіївська всім серцем сприйняв п'ятнадцятирічний Віктор звітку про революцію і владу Рад. Вони відразу стали йому рідними, своїми. Тривожного 1918 року обставини склалися так, що червоногвардійським загонам, якими команду- вали Мангустов і Акимов, довелося відходити з Новогеоргіївська на схід.

Віктор і його товари- ші вирішили відступати разом з червоногвардій- цями. Під Кременчуком хлопця прийняли до лав соціолу (соціалістичної молоді). Згодом Віктор- ві доручили зв'язатися з підпільниками Новогеоргіївська і виконувати їхні доручення, розповсюджу- вати листівки, брати участь у підготовці насе- лення до розгрому нім- ців, австрійців та їх геть- манських посіпак.

Юнак, якому випало бути першим комсомоль- цем у рідному містечку, став і першим комсо- мольським ватажком сво- їх ровесників - земляків.

Новогеоргіївськ був для гетьманців та австро- угорців неспокойним ра- йоном. Підпільники до- сить часто «турбували» їх: то розб'юють «варту», то ліквідують заставу, то по- б'ють охоронників і виз- волять арештованих...

Сили прихильників Ра- дяньської влади стали на- стільки значними, що, ді- ставши повідомлення про визволення Червоною Армією Харкова і Полта- ви, новогеоргіївці вигна-

ли окупантів і гетьманців з рідного містечка.

1919 рік був особливо радісним для юного бій- ця революції. Місцева організація Комуністич- ної партії (більшовиків) України, що вийшла з підпілля, 8 лютого 1919 року приймала шістнад- цятирічного Віктора Кор- шенка до своїх лав.

У лютому 1919 року Віктор Коршенко викону- вав перше доручення партії комуністів: створю- вав у Новогеоргіївську комсомольську організа- цію. Одним з перших стали комсомольцями, а потім і членами партії Петро Кодьєв і Василь Зайцев.

Незабаром комсомоль- ський осередок дістав від прибулого з московським мандатом більшовика Беспалова нове завдання: допомогти сформувати в місті з добровольців ка- валерійський полк. Військ- комісар і голова Новоге- оргіївського комітету партії Фока Карпанов за- уважив при цьому: «Як- що молодь піде в полк і його буде сформовано за два тижні, ви, комсомолі, витримайте екзамени».

Полк виступив на виз- волення від гетьманців Знамянки, Єлисаветгра- да і Помічної через де- сять днів. Він був оснаще- ний усім необхідним, бо добровольці прийшли зі зброєю, зі своїми кінями, сідлами та іншою амуні- цією...

Комсомольці Новоге- оргіївська склали екза- мен на зрілість! Буремні роки своєї бо- йової юності згадає ве- теран партії, персонал

ЗАКІНЧИВСЯ ПЕРШИЙ ЕТАП ОБЛАСНОЇ КРАЄЗНАВЧОЇ ЕКСПЕДИЦІЇ «ПОШУК — 60 КОМСОМОЛЬСЬКИХ ЛІТ». СЬОГОДНІ МИ ПРОПОНУЄМО ЧИТАЧАМ ДЕЯКІ МАТЕРІАЛИ, ПРИСЛАНІ ПОШУКОВИМИ ЗАГОНАМИ, ОКРЕМИМИ КРАЄЗНАВЦЯМИ.

На першому етапі особли- во значилися глосоські школярі, які розшукали чимало матеріалів про перших комсомольців Глосос, запи- сали їхні спогади.

Дванадцять пошукових загонів се- редньої школи № 13 м. Олександрії включилися в експедицію. Масо- вість — безумовно, хороший показ- ник, але рапортам, надісланим до обласного штабу (за винятком дво- трьох), на жаль, бракує конкрет- ності. Так, наприклад, розповідь Т. Сидуна про одного з перших комсомольців Аджамки М. Смирно- ва звелась до безпристрасної біо-

графічної довідки. А ми перекона- ні, що в житті Михайла Кириловича було чимало цікавого, про що мож- на і слід було б розповісти. Споді- ваємося, що ми одержимо незаба- ром такий матеріал.

Активно включилися в роботу краєзнавці. Серед присланих можна відзначити матеріали М. Шварцбур- га, І. Каранта, І. Бойка, Ю. Матіво- са, Д. Полізока та інших.

Нагадуємо, що хоча перший етап експедиції і завершився, та це не означає, що пошукові роботи мате- ріалів, спогадів учасників грома- дяньської війни, документів цього

періоду закінчилися. Пошук трива- тиме протягом усіх етапів. Після ка- лендарного закінчення кожного етапу редакція газети «Молодий ко- мунар» чекатиме рапортів про те, що зроблено за цей час. Матеріали про особливо цікаві знахідки, від- криття, що стосуються будь-якого етапу експедиції, треба надсилати негайно. Протягом подальшого пе- ріоду ви можете доповнювати їх у міру того, як посуватиметься ваша пошукова робота.

Звичайно, основний наголос сьо- годні треба робити на виконанні завдань другого етапу пошуку «Зо- ря соціалізму». Комсомольські ор- ганізації в період колективізації, ін- дустріалізації, перших п'ятирічок» (дивись «Молодий комунар» за 29 жовтня 1977 року і за 3 січня 1978 року).

ГОВОРІТЬ ІСТОРІЯ

На фото: В. КОРШЕНКО (Фото 20-х років і наших днів).

ний пенсіонер Віктор Дмитрович Коршенко. Він уже розминяв восьмий десяток. І хоча давно на заслуженому відпочинку, та веде велику громад- ську роботу. Віктор Дмит- рович — голова Київської ради ветеранів комсомо- лу, заступник голови ради старих більшовиків Мос- ковського району столиці України.

Віктор Дмитрович не забуває своїх земляків. Може, тому, що з ними пов'язані роки його дитинства і юності. А може, тому, що на все життя йо- му запам'ятався той да- лекий вечір літа 1918 ро- ку, коли в маленькій кім- натці з щільно завішени- ми віконцями приймали його до Співки соціалі- стичної молоді і вся роз- мова велася пошепки, бо на вулиці гуркотіли чо- боти ворожого нічного па- руля...

І. КАРАНТ,

учитель.

м. Світловодськ.

З рапорту краєзнавчого експедиційного загону

«ПОШУК-60» ПРИ ГЛОСОСЬКІЙ СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ НОВОУКРАЇНСЬКОГО РАЙОНУ

У кімнаті бовової слави штаб клубу «Пошук» улаштував виставку документів, фотографій комсо- мольців 20-х років. Є тут і розповідь першого секре- таря комсомольського осередку Глосос М. С. Іванова про комсомольців 20-х років, які вели боротьбу про- ти банди Заболотного і петлюрівців. Нині Микола Степанович проживає в селі Козакові Балці, часто зустрічається з учнями, ділиться з ними своїми спогадами.

Юні спідопити розшукали організатора комсомоль- ського осередку Глосос у 1920 році А. О. Рацула. Він повідомив двадцять п'ять прізвищ комсомольців села.

Комсомолець 20-х років Д. І. Калужний, що про- живає в Кіровограді, прислав спогади про роботу комсомольських груп у селі.

Пошуковий загін також установив зв'язок з ком- сомольцями 20-х років М. С. Капінуком, Г. А. Мунтя- ном, М. І. Бурякською, які проживають у Кірово- граді, І. І. Бережним з Чернівців, П. А. Баланов- ською з Москви.

У кімнаті бовової і трудової слави штаб клубу оформив місце для куточка комсомольської слави. Зібраний матеріал використовують для проведення тематичних вечорів, уроків мужності, політінформа- цій, на уроках історії і літератури.

Спідопити влаштували зу- стрічі з комсомольцями 20-х років М. С. Івановим, Г. В. Мартин, М. Г. Козинцем та іншими.

Пошук триває. Нині екс- педиційний загін «Пошук- 60» приступив до збирання матеріалу другого етапу експедиції — «Зоря соці- алізму».

На фото: Євгенія ПОВАР одна з перших комсомоло- сел.

(Фото 60-х років).

Перенесла однієї з перших комсомолок Віри МАРШИН (Сенько) до штабу Першої Кін- ної армії, де вона згодом (1919 року) служила.

ЕКРАН „ПОШУКУ“

Це останнє фото Омеїяна Бо- гатиренка. Випадково випала йому на- годі сфотографуватися в Малий Висці, де зустрілися на короткий час червоногвардійці, по- селені через рідне село Богатирен- ко, Ерделіну (нині Леніно). Тоді в записи додому, матері не фото. А наступного дня червоногвардій- ців загинуло у першому бою з бандита- ми емелівського куркуля Залізняка (Коваленка).

Два молодші брати Омеїяна Бо- гатиренка — комсомольці тридця- тих років, учасники Великої Вітчиз- няної війни. Як склалися їхні долі?

СЬОГОДНІ МИ ПУБЛІКУЄМО ФОТОГРАФІЮ ПІЛОТА- ВИПРОБУВАЧА А. ДУБРОВСЬКОГО. ПРОПОНУЄМО УЧАСНИКАМ ЕКСПЕДИЦІЇ ПРОСТЕЖИТИ ПОДАЛЬШУ ДОЛЮ ЦЬОГО ЮНАКА ВІДОМО, ЩО АРКАДІЙ ДУБ-РОВСЬКИЙ — КОЛИШНІЙ РОБІТНИК ЗАВОДУ «ЧЕРВОНА ЗІРКА». ЧЛЕН ВЛКСМ З 1926 РОКУ.

Ю. ДМИТРЕНКО.

Вісімнадцять

(Продовження. Поч. див. «Молодий комунар» за 5, 10, 12 січня ц. р.).

Волін знав, що дороге простому селянинові. Розраховуючи на одніє прагнення людини до свободи, він складав тексти відоzw. Пропонуючи «батькові» приєднати глосоських повстанців до своєї армії, Волін міркував так. З дозвіль пачальника розвідки Лєвко Задова, який устиг дещо взяти про глосоських партизанів, Волін зрозумів, що на території Єлісаветградщини, зокрема в районах Глодос, Добровеличківки, Злики, Хмельового, де розмістився північний осередок «поетанської» армії, глососьки мають авторитет.

Знесилени догмат переходом, махновці потребували перепитки. Тому сутинки з партизанами або ж частини Червоної Армії вони боялися.

Задову вдалося перекопати Воліна, що похва Махна на Єлісаветградщині цілком несподівана для червоних. Це слід використати. Чому б не почати переговори з глососькими партизанами?

Задов не помилявся. Махновці справді не чекали на Правобережжі. Але про те, що Махно зрадив Червону Армію, в Новоукраїні, де стояв червоногвардійський батальйон, знали.

Митрофан Калько ватався. Ще вчора прочитав він одну з махновських листівки. Тепер, знову діставши її з кишені, вчитувався в друковані літери:

«Вперед, труженник!»

Гудит набат. Мешаний і тривожний гул ого, громовим раскатом эа отдавался в серцях угнетенных, зовет тебя вперед. Встань, преснись, угнетенный! Твой заклятый враг — Капитал неспит. Сгущаются и растут над тобой черные тучи мировой контрреволюции. »

Митрофан відкидає листівку. У пам'яті снівають військова служба, розповіді товариша про анархістів-революціонерів Бакуїна, Крисюкіна. Листівки з такими ж красивими тривожними словами... Суперечки про державу... Анархісти вважають будь-яку владу насильством над собою. Вони боролися проти паризької збігали царських генералів... «Батько» Махно — командир Червоної Армії... Чому ж до нього зібрався ватажка анархізму Волін, Суховольський?.. Думки падалися, заважаючи одна одній. Уперше на останні роки Митрофан не знав, що робити. Як ставитись до махновців? А що, коли чуток про зраду Махна правильна і це нічий не рейд по денікінських тилах?

«Неужели ты забыл потки невинной крови и саса? Неужели ты забыл кошмарно-кровавую уличную расправу, чинимую над взбунтовавшимися рабами? Неужели ты не видишь пригрозенного ярма на твою окровавленную шею? Проснись, труженник и угнетенный! Все, кто может, — за оружие! Революционные повстанцы-махновцы зовут тебя вперед на Деникина! Пусть угнетатели и поработители, пусть черные силы реакции разобьются о непреступную мощь единой трудовой армии!»

Все правильно. Проти Денікіна б'ється північ Червона Армія. Схоже на те, що чуток про зраду Махна — провокація. Ось тільки лозунги наприкінці якісь незрозумілі. Що значить «подлинный социальный революционер»? Чому не соціалістична, а соціальна? І який це ще «подлинный безвластный советский строй»? Тут щось не те... Підумавши, що хоче Волін, може ясніше стане. І Митрофан поспішав до Трипольського, перадилися з Іваном. «Він більшовик, політично грамотніший за мене, можливо, щось удвох швидше придумаємо», — міркував дорогою.

Нічого цього Павло Зоря не знав. На вулицю його виштовхнув жіночий крик. Несладалі школи Зоря побачив гурт махновців. Вони були п'яні, сиділи на колісках і грали в карти... Із саду вишшов іще один. Чубатий, розхристаний. На ходу застібав штани.

Павло зрозумів усе. Шарпнувся до тину, став судорожно висмикувати з нього кілок.

«Ех, зброя вдова», — ретиг подумати з жалем.

Кілок не піддавався. Тин заходив ходуном. Махновці повернули до Зорі п'яні обличчя.

— Ти чога?

— П'яний, чи що?

— Яшка, зяспокій молюкокоса!

— Чого тин трясеш?

Жіночий зойк вихопився із саду, на якусь мить відірвав увагу всіх. Тим часом Перлові вдалось таки витягти з тину кілок. Тієї ж хвилини із саду з оголошено шаблею вишшов ще один махновець.

У глибині Зоря помітив розпластану постать учительки Берест... Хрип тяжкопораненого звіра вирвався з грудей Павла. Не тямлячи себе, він затиснув над головою кілок і через вулицю кинувся на махновців. Ті отетеріли.

— Варварі! — хрипів Павло. — У-у, варварі!..

Він іще встиг проскочити відстань у п'ятнадцять кроків, котра відділяла Зорю від чубатого. Безладний револьверний залп не зупинив його, але кілок опустився на голову чубатого безсило, майже по інерції. Кулі прошили Павлові груди, і він упав посеред вулиці, ткнувшись обличчям у теплу пілюку.

...

Про цей випадок Трипольський і Калько довідалися невдовзі після переговорів з Воліним. Махновці не втрималися більше двох днів, почалися грабежі, посягання на жінок, дітей. «Революційні повстанці» почали поволі показувати своє справжнє обличчя.

У штабі Махна Калько і Трипольський намагалися менше говорити, а більше слухати. Настроювала вимога анархістів подати список загону, назвати більшовиків. На пропозицію влитись у лави революційних повстанців Трипольський дипломатично відповів, що треба порадитися з командирами. Відповіді пообіцяли наступного ранку.

— Не подобаються мені ці переговори, — сказав Трипольський Калькові, коли обсе з полегшенням залишили резиденцію «батька». — Будемо відходити в Новоукраїнку. Треба оповістити людей... Дістається нам від товаришів за оці переговори...

— Не ми ж ініціатори...

(Далі буде).

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград. Газета псчатается на українском языке.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

БК 21584.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Зам. № 28,

Тираж 60 600.

Індекс 61197.

ПЕРЕД УРОКОМ МУЖНОСТІ

сього райкому комсомолу К. Данов повідомив редакцію:

— Ми провели нараду з участю працівників райкому комсомолу, військового, спортивного відділу народної освіти. Склали план спільних заходів, присвячених 60-річчю Збройних Сил СРСР. Уже маємо сценарій конкурсу патріотичної пісні, на черзі — змагання з військово-технічного трюкастерства серед призової молоді, поєдинки на призи героїв-земляків, аттешлохди, уроки мужності. В день свята в районному Будинку культури відбудеться конкурс-гра «Нумо, хлопці!», під час якого ми вивимо знання майбутніх воїнів з історії Радянської Армії, юнаки продемонструють свою майстерність з військово-технічних видів спорту. В кожному селі комсомольські активісти роз'яснять молоді заповіді В. І. Леніна про зміцнення обороноздатності країни, положення нової Конституції СРСР про захист соціалістичної Вітчизни. В ході місячника проведемо огляд роботи дсаафівських колективів та комітетів комсомолу по військово-патріотичному вихованню молоді.

● СПОРТ

● СПОРТ

● СПОРТ

● СПОРТ

ЧИ ДАЛЕКО ДО ОЛІМПУ?

МЕДАЛІ ВАДИМА ЛЕСЮНА

Закінчився чемпіонат України з настільного тенісу серед юніорів, що проходив у приміщенні дитячо-юнацької спортивної школи обласного спорткомітету. «Молодий комунар» уже повідомляв про результати командної першості.

Уперті поєдинки точилися за перемогу в особистому заліку. Чемпіонами республіки в одиночних парних розрядах стали кияни Михайло Свєчаров, Мідія Борисова і Дмитро Левенко, спортсмени з Львівської області Любов Деркач і Марія Прейс.

Успішно виступив кіровоградєць Вадим Лесюн. До бронзової медалі в командному заліку він додав ще дві такого ж гатунку.

По закінченні змагань наш кореспондент узяв кілька коротких інтерв'ю.

— Якого значення надає республіканська федерація з настільного тенісу цим змаганням?

А. М. БАСІНА, голова федерації:

— Вперше після десятирічної перерви республіканські змагання проводяться не серед команд спортивних товариств і відомств, а на рівні збірних областей і міста Києва. Це дає змогу найбільш повно виявити наші резерви для настільної першості країни. Змагання показали зростаючу майстерність юних тенісистів, особлиго спортсменів молодшої вікової групи, які успішно суперничали зі своїми старшими товаришами.

— Чи задоволені ви виступом кіровоградських тенісистів?

Е. П. СТЕПАНОВ, старший тренер команди Кіровоградщини:

— Сьоме загальнокомандне місце, яке посіли наші спортсмени серед 11 найсильніших команд республіки, — крок уперед. Особливо пощадив нас 10-го класу школи № 27 Вадим Лесюн. Він завоював бронзові медалі за треті місця в командному заліку серед юнаків разом з Юрієм Лихачовим, в одиночному розряді і в змішаному парному, де виступав з одеситкою Ольгою Кузнецюк. Нам приємно, що Вадим включили кандидатом до збірної команди республіки.

— Як тобі вдається поєднувати великі навантаження у спорті з навчанням у вищому класі?

В. ЛЕСЮН, тричі бронзовий призер чемпіонату:

— Навчання в десятому класі вимагає великих зусиль, навантаження не менше, ніж у спорті. І саме спорт допомагає успішно долати грудюощі. Бо він виховує наполегливість, дисциплінованість, волю. Вважаю, що саме ці якості допомагають мені непогано вчитися. За першу половину навчального року з усіх дисциплін маю тільки добрі оцінки.

— Твої плани на найближче майбутнє?

— Передусім — успішно закінчити середню школу і вступити до вищого навчального закладу. У спорті — закріпитися в складі збірної республіки, добре виступити на чемпіонаті країни наступного року.

МОРОЗ І СОНЦЕ...

Стадіон спортклубу «Зірка» розширяє «кордони»

Казанка на стадіоні «Зірка».

Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

У перших числах грудня минулого року кіровоградський стадіон «Зірка» (директор В. М. Харченко) запросив на лід любителів

ковзанів. Цього разу залито не зимове футбольне поле, а бегову доріжку і легкоатлетичні сектори. Це створило неабиякі зручності

для підлідувачів. Відпала потреба долати підстані через увесі стадіон і трибуни на каток, відразу з розгалужених коззавірів потрапляють на лід. Під боком, як кажуть, і місце для обігрівання. До носу кіровоградців — прокатний пункт, де є 400 пар ковзанів, гардеробня. Каток вже відвідало понад 15 тисяч чоловік. Такого не було жодної зими за всю історію існування стадіону.

Напружені баталії між юними членами клубу «Золота Зірка» точаться на хокейному полі, що поруч основного катка. За призи клубу змагаються команди житлово-експлуатаційних контор, дитячо-юнацьких спортивних шкіл.

Уже сьогодні керівництво стадіону дбає про естетично-лігний вигляд. Вирішено створити трав'яне покриття на запланованому футбольному полі, де шороку прохолоднішої першість задуу «Червона Зірка» з футболу, розіграш кубка та інші змагання. З цієї метою закладено й розкрито по полю велику кількість чорнозему, піску, ілою, мінеральних добрив. Придбано наслідні трави, які навесні буде висіяно в грунт. Проведено ремонт основного футбольного поля, на якому виступає команда класу «А» «Зірка».

М. ПИЛИПЧУК.

ПОГОДА

Вдень 19 січня по території області і місту Кіровограду передбачається мінлива хмарність, в східних районах місцями невеликий сніг. Вітер східний 5-10 метрів за секунду. Температура повітря по області 4-0, по місту 5-2 градусів морозу.

За даними Українського бюро погоди 20-21 січня передбачається хмарна з проясненнями погода, без істотних опадів, вісьмаи туман. Вітер південно-східний 3-7 метрів за секунду. Температура повітря вночі 11-15, вдень 3-8 градусів морозу.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.